Rosa stond niet op

Het is 1 december 1955 in Montgomery, een stad in de Verenigde Staten. Na een dag hard werken stapt Rosa Parks in de bus om naar huis te gaan. Ze gaat zitten in het achterste gedeelte van de bus. Dat moet, want in Montgomery is een gemeentewet die zegt dat blanke passagiers voorin de bus moeten zitten en zwarte passagiers achterin. Die wet heet de wet op de rassenscheiding.

Enkele haltes verder komen er zoveel blanke passagiers de bus binnen dat er niet genoeg zitplaatsen voor blanken meer zijn. De chau˜ eur zegt tegen Rosa Parks, en enkele andere zwarte passagiers, dat ze op moeten staan voor de blanken. Normaal doen de zwarte passagiers dat. In de gemeentewet staat dat ze dat moeten doen. Maar deze keer zegt Rosa: ‘nee, dat doe ik niet. Ik ben ook moe. Ik heb ook recht op een zitplaats’. En ze blijft zitten. De buschau˜ eur roept de politie erbij en Rosa wordt gearresteerd wegens het overtreden van de gemeentewet. Ze wordt door de rechtbank schuldig verklaard en veroordeeld tot een boete.

Nu woonden er in Montgomery veel zwarte mensen en die hoorden van de veroordeling van Rosa. Uit protest tegen de rassenscheidingswet riep een comité alle zwarte bewoners van Montgomery op om geen gebruik meer te maken van de bus. Deze Montgomery Bus Boycot werd een groot succes. Geen enkele zwarte bewoner van Montgomery maakte nog gebruik van de bus. Daardoor raakte de busmaatschappij in ernstige financiële problemen.
Rosa Parks liet het er ook niet bij zitten. Met behulp van advocaten van het comité ging zij in beroep tegen haar veroordeling. Haar advocaten zeiden dat de gemeentewet van Montgomery over rassenscheiding in strijd was met de Grondwet van de Verenigde Staten. Daarin staat dat iedereen gelijk is. Op 20 december werd bekend gemaakt dat Rosa Parks gelijk had gekregen van de hoogste rechters in de Verenigde Staten. De wet op de rassenscheiding was tegen de Grondwet en moest worden ingetrokken. Het was groot feest onder de zwarte bewoners van Montgomery. Voortaan hoefden zwarte mensen niet meer op te staan voor witte mensen.
Behalve als ze het zelf wilden.

De gebeurtenis met Rosa Parks die niet opstond in de bus, was het begin van een lange strijd die de zwarte mensen in de Verenigde Staten gingen voeren tegen rassendiscriminatie. Ze hebben veel bereikt. Nu is er zelfs een zwarte president in de Verenigde Staten.
Veel mensen hebben groot respect voor Rosa Parks.
Zij durfde in te gaan tegen een wet die veel mensen normaal vonden, maar die zij onrechtvaardig vond.

© CED-Groep